॥ श्री शिवकेशादिपादान्तवर्णन स्तोत्रम् ॥

॥சிவகேசாதி பாதாந்த வர்ண்ணஸ்தோத்ரம்॥

(1)

देयासुर्मूर्ध्नि राजत्सरससुरसरित्पारपर्यन्तनिर्यत्
प्रांशुस्तम्बाः पिशङ्गास्तुलितपरिणतारक्तशालीलता वः ।
दुर्वारापत्तिगर्तश्रितनिखिलजनोत्तारणे रज्जुभूताः
घोराघोर्वीरुहालीदहनशिखिशिखाः शर्म शार्वाः कपर्दाः ॥

தேயாஸுர்மூர்த்னி ராஜத்ஸரஸஸுரஸரித்பாரபர்யந்த நிர்யத்
ப்ராம்சுஸ்தம்பா: பிசங்காஸ்துலிதபரிணதாரக்த சாலீலதா வஃ
துர்வாராபத்திகர்த்த ஶ்ரீத நிகலஜனோத்தாரணே ரஜ்ஜுபூதாஃ
கோராகோர்வீருஹாலீ தஹன சிகிசிகாஃ சர்ம சார்வாஃ கபர்தாஃ॥

பரமேச்வரனுடைய ஜடை உங்களுக்கெல்லாம் மங்களம் தந்தருளட்டும். அந்தஜடை, சிவனதுதலையில் விளங்கும் தேவகங்கைக்கரையில் முளைத்து வளர்ந்த நெற்பயிரேபோன்று முதிர்ந்து மஞ்சள் நிறம்கொண்டவை. தடுக்க முடியாதபடி வந்து சேரும் ஆபத்தாகிய பள்ளத்தினின்று அனைவரையம் மேலே தூக்க உதவும் கயிறு போன்றவை அவை. மேலும் அவை கோரமானபாபமாகிய விஷப்புல்லை சுட்டெரிக்கும் தீயின்ஜ்வாலை போன்றவை.

(2)

कुर्वन्निर्वाणमार्गप्रगमपरिलसद्रूप्यसोपानशङ्कां
शक्रारीणां पुराणां त्रयविजयकृतस्पष्टरेखायमाणम् ।
अव्यादव्याजमुच्चैरलिकहिमधराधित्यकान्तस्त्रिधोद्य –
ज्जाह्नव्याभं मृडानीकमितुरुडुपरुक्पाण्डरं वस्त्रिपुण्ड्रम् ॥

குர்வந்நிர்வாணமார்க ப்ரகமபரிலஸத்ரூப்ய
ஸோபானசங்காம்
சக்ராரீணாம் புராணாம் த்ரயவிஜயக்ருதஸ்பஷ்ட
ரேகா யமாணம்!
அவ்யாதவ்யாஜ முச்சை ரலிகஹிமதராதித்யகாந்
தஸ்த்ரிதோத்யத்
ஜான்ஹவ்யாபம் ம்ருடானீகமிதுருடுப
ருக்பாண்டரம்வஸ்த்ரி புண்டராம்॥

சந்திரன் போல வெள்ளை வெளேரென்ற, பரமேச்வரனின் நெற்றி முப்பிரிப்பட்டை உங்களை நேர்மையுடன் காக்கட்டும். அது மோக்ஷமார்கத்தில் சுலபயாகச் செல்வதற்கு அமைந்தவெள்ளிப்படியோ என்று சந்தேகத்தை கிளப்பும்; பரமேச்வரன் திரிபுரம் எரித்ததை காட்டவென்றே தீட்டிய மூன்று கோடுகளாக அமையும்; மேலும், அவரது நெற்றியாகிய பனித் தரையில் ஓடும் கங்கையின் மூன்றுகிளைகள் போலவும் விளங்கும்.

(3)

क्रुध्यद्गौरीप्रसादानतिसमयपदाङ्गुष्ठसंक्रान्तलाक्षा –
बिन्दुस्पर्धिस्मरारेः स्फटिकमणिदृषन्मग्नमाणिक्यशोभम्।
मूर्ध्न्युद्यद्दिव्यसिन्धोः पतितशफरिकाकारि वो मास्तकं स्ताद्
अस्तोकापत्तिकृत्यै हुतवहकणिकामोक्षरूक्षं सदाक्षि ॥

க்ருத்யத்கௌரீப்ரஸாதா நதிஸமய பதாங்குஷ்டஸங்க்
ராந்தலாக்ஷா
பிந்துஸ்பர்த்தி ஸ்மராரேঃ ஸ்படிகமணித்ருஷன்
மக்ன மாணிக்ய சோபம்!
மூர்த்ன்யத்யத்திவ்யஸிந்தோঃ பதிதசபரிகாகாரி வோ
மாஸ்தகம் ஸ்தாத்
அஸ்கோகாபத்திக்ருத்யை ஹுதவஹகணிகாமோக்ஷ
ரூக்ஷம் ஸதாக்ஷி॥

பரமேஸவரனது நெற்றிக்கண் உங்கள் தீராத தீதுகளைப் பொசுக்கும் தீப்பொறியாக எப்பொழுதும் மிளிரட்டும். அந்த கண், ஏதோகாரணத்தால் கோபித்துக் கொண்டபார்வதியை சமா தானமடையச் செய்ய வணங்கும்பொழுது, பார்வதீயின் கால் கட்டைவிரலிலிருந்து நெற்றியில் பற்றிய லாக்ஷாத்துளியோ வெனத் தோன்றும். அல்லது ஸ்படிகமணித்தரையில் பதித்த மாணிக்கமோ வென்று நினைக்கத் தோன்றும். அல்லது பரமேச் சுவரன் தலையில் துலங்கும் கங்கயிலிருந்து துள்ளிக்குதித்த மீனோ என்றும் நினைக்கத் தோன்றும்.

(4)

भूत्यै दृग्भूतयोः स्याद्यदहिमहिमरुग्बिम्बयोः स्निग्धवर्णो
दैत्यौघध्वंसशंसी स्फुट इव परिवेषावशेषो विभाति।
सर्गस्थित्यन्तवृत्तिर्मयि समुपगतेऽतीव निर्वृत्तगर्वं
शर्वाणीभर्तुरुच्चैर्युगलमथ दधद्विभ्रमं तद्भ्रुवोर्वः॥

பூத்யை த்ருக்பூதயோஃஸ்யாத் யதஹிம ஹிமருக்
பிம்பயோஃ ஸ்நிக்த வர்ணோ,
தைத்யௌகத்வம்சசம்ஸீ ஸ்புட இவபரிவேஷா
வசேஷோ பிபாதி।
ஸர்கஸ்தித்யந்தவ்ருத்திர்மயி ஸமுபகதே஽தீவ
நிர்வ்ருத்தகர்வம்
சர்வாணீபர்துருச்சைர்யுகல மத ததத்விப்ரமம்
தத்ப்ருவோர்வ:॥

பரமேச்வரனின் கண்களாக அமைந்த சூர்ய சந்திரந் களின் அருகில் தோன்றிய பரிவட்டப்பகுதியோ என நினைக்கத் தோன்றும் புருவங்கள் உங்களைவருக்கும் மங்களமளிப்பதாக ஆகட்டும். அது முன்பே அசுரர்களை அழிக்கும் அடையாள மாகக் கருதப்பட்டதுதான். மேலும் அவ்விரு புருவஙகளும், நாங்கள் ஒருக்கமான போதுதானே இவர் (பரமேஸ்வரன்) ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் ஆகியவற்றைத் தொடங்குகிறார் என்று கர்வம் மேலிட்டு அழகாக மிளிர்கின்றனவே!

(5)

युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे ग्रह इव पिहिते द्राग्ययोः प्राग्दुहित्रा
शैलस्य ध्वान्तनीलाम्बररचितबृहत्कञ्चुकोऽभूत्प्रपञ्चः ।
ते त्रैनेत्रे पवित्रे त्रिदशवरघटामित्रजैत्रोग्रशस्त्रे
नेत्रे नेत्रे भवेतां द्रुतमिह भवतामिन्द्रियाश्वान्नियन्तुम् ॥

யுக்மே ருக்மாப்ஜபிங்கே க்ரஹ இவ பிஹிதேத்ராக்யயோः
ப்ராக்துஹித்ரா
சைலஸ்ய த்வாந்த நீலாம்பரரசிதப்ருஹத்கஞ்சு
கோऽபூத் ப்ரபஞ்சः।
தே த்ரைநேத்ரே பவித்ரே த்ரிதச
வரகடாமித்ரஜைத்ரோக்ரசஸ்த்ரே
நேத்ரே நேத்ரே பவேதாம் த்ருதமிஹ பவதா-
மிந்த்ரியாச்வான் நியந்தும்॥

முன்னொருஸமயம் பார்வதீ, தங்கத் தாமரையொத்த க்ரஹங்களேயான எந்த இரண்டுகண்களை திடீரென மூடிய பொழுது, இந்தப்பிரபஞ்சம் இருளாகிய நீலத்துணியினாலான கஞ்சுகம் தரித்ததாக ஆயிற்றோ, முக்கண்ணரது பரிசுத்தமான அந்த இரண்டு கண்கள் உங்களனைவரது இந்திரியங்களாகிய குதிரைகளையடக்கி, கொண்டுசெல்லத் தக்காராக அமையட்டும். அவை தேவர்கூட்டத்தின் நண்பர்களாகவும் வெற்றி கொள்ளும் சீரிய சஸ்திரமாகவும் இருந்தவையன்றோ!

(6)

चण्डीवक्त्रार्पणेच्छोस्तदनु भगवतः पाण्डुरुक्पाण्डुगण्ड -
प्रोद्यत्कण्डूं विनेतुं वितनुत इव ये रत्नकोणैर्विघृष्टिम् ।
चण्डार्चिर्मण्डलाभे सततनतजनध्वान्तखण्डातिशौण्डे
चाण्डीशे ते श्रिये स्तामधिकमवनताखण्डले कुण्डले वः ॥

சண்டீவக்த்ரார்ப்பணேச்சோஸ்ததனு
பகவதःபாண்டுருக் பாண்டு கண்ட -
ப்ரோத்யத் கண்டூம் விநேதும் விதனுத இவ யே
ரத்ன கோணைர் விக்ருஷ்டிம்।
சண்டார்ச்சிர்மண்டலாபே ஸதத நதஜன
த்வாந்தகண்டாதிசௌண்டே
சண்டீசே தே ஸ்ரீயே ஸ்தாமதிகமவநதாகண்டலே
குண்டலே வः॥

ஒரு சில சமயம் பார்வதிக்கு சும்பனம் கொடுக்க விரும்பு வார் பரமேச்வரன். அதுசமயம் மிக வெண்மையான கன்னத்தில் தோன்றிய தினைவப் போக்க எந்த குண்டலங்கள் தனது ரத்னங்களின் முனையால் உராய்வைச் செய்வதுண்டோ அந்த குண்டலங்கள் உங்களுக்கு மிகவும் செல்வமளிப்பவையாக இருக்கட்டும்! அவை, சூர்யமண்டலம் போன்று வணங்கிய பக்தர்களின் அஜ்ஞான இருளைப்போக்க மிகவும் தேற்சிப் பெற்றவ மட்டுமல்ல இந்திரன் முதலியோர் வணக்கத்திற் குரியவையும் கூட.

(7)

खड्वाङ्गोदग्रपाणेः स्फुटविकटपुटो वक्त्ररन्ध्रप्रवेश –
प्रेप्सूदञ्चत्फणोरुश्वसदतिधवलाहीन्द्रशङ्कां दधानः ।
युष्माकं कम्रवक्त्राम्बुरुहपरिलसत्कर्णिकाकारशोभः
शश्वत्त्राणाय भूयादलमतिविमलोत्तुङ्गकोणः स घोणः ॥

கட்வாங்கோதக்ரபாணேஃஸ்புடவிகடபுடோ
வக்த்ரரந்தரப்ரவேச
ப்ரேப்ஸூதஞ்சத்பணோருச்வஸ ததி -
தவலாஹீந்த்ரசங்காம் ததாநஃ
யுஷ்மாகம் கம்ரவக்த்ராம்பு ருஹபரிலஸத்
கர்ணிகாகாரசோபஃ
சச்வத் த்ராணாய பூயாதலமதிவிமலோத் -
துங்ககோணஃ ஸ கோணஃ''

கையில் வாள் ஏந்திய பரமேச்வரனின் மிகவும் தூய்மை யான துணியையுடைய அந்தமூக்கு உங்களை காக்க சித்தமா யிருக்கட்டும்! அந்த மூக்கு, கீழ்நோக்கி தொங்கிய தாமரை மலரின் கர்ணிகையோ என்று சந்தேஹிக்கும்படி அழகா யிருக்கும். நன்றாக துரித்த பக்கங்களையுடையதாகவும், வாயக் குள்ளே நுழையப்பார்க்கும் படமெடுத்த வெண்நாகம் போன்றும் அது மிளிரும்.

(8)

क्रुध्यत्यद्धा ययोः स्वां तनुमतिलसतोर्बिम्बितां लक्षयन्ती
भर्त्रे स्पर्धातिनिघ्ना मुहुरितरवधूशङ्कया शैलकन्या ।
युष्मांस्तौ शश्वदुच्चैरबहुलदशमीशर्वरीशातिशुभ्रा –
वव्यास्तां दिव्यसिन्धोः कमितुरवनमल्लोकपालौ कपोलौ ॥

க்ருத்யத்யத்தா யயோஃஸ்வாம்
தனுமதிலஸதோர்பிம்பிதாம் லக்ஷயந்தீ
பர்த்ரேஸ்பர்தாதிநிக்நா
முஹுரிதரவதூசங்கயா சைலகன்யா।
யுஷ்மாம்ஸ்தௌ சச்வதுச்சை
ரபகுலதசமீசர்வரீசாதிசுப்ரௌ
அவ்யாஸ்தாம் திவ்யஸிந்தோஃ கமிது ரவநமல் -
லோகபாலௌ கபோலௌ॥

மிகவும் பளபளப்பான இருகன்னங்களில் நிழலாடிய தனது வடிவையே கண்டு வேறு பெண்மணியோ என்று சங்கித்து பர்த்தாவை பொறுமையுடன் பார்வதீ வெகுண்டதுண்டே! அந்த இரு கன்னங்களும் உங்களை எப்பொழுதும் காக்கட்டும். கங்கையின் பதியான பரமேச்வரனின் அந்த கன்னங்களை தேவர்கள் வழிபடுவதுண்டே! சுக்லபக்ஷ சந்திரன் போன்று மிகவும் தூயதாயும் அவை மிளிருமே!

(9)

यो भासा भात्युपान्तस्थित इव निभृतं कौस्तुभो द्रष्टुमिच्छन्
सोत्थस्नेहान्नितान्तं गलगतगरलं पत्युरुच्चैः पशूनाम् ।
प्रोद्यत्प्रेम्णा यमार्द्रा पिबति गिरिसुता संपदः सातिरेका
लोकाः शोणीकृतान्ता यदधरमहसा सोऽधरो वो विधत्ताम् ॥

யோ பாஸா பாத்ஸுபாந்தஸ்தித இவ நிப்ருதம்
கௌஸ்துபோ த்ரஷ்டுமிச்சன் -
ஸோத்தஸ்நேஹாந்நிதாந்தம் கலகத
கரலம்பத்யுருச்சைஃ பசூனாம்।
ப்ரோத்யத்ப்ரேம்ணா யமார்த்ரா பிபதி கிரிஸுதா
ஸம்பதஃ ஸாதிரேகா
லோகாஃ சோணீக்ருதாந்தாஃ யததரமஹஸா
ஸோ஽தரோ வோ விதத்தாம்॥

பரமேச்வரனின் எந்த உதடு கௌஸ்துபமாக ஆகி தன்னுடன் தோன்றிய ஆலகாலம், பசுபதியின் கழுத்தில் சிக்கியுள்ளதே என்று மெதுவாக தனது ஒளிமூலம் கண்டறிய விழைகிறதோ! எந்த உதட்டைபார்வதீ உவகையுடன் பருக ஆசைப்படுகிறாளோ, எந்த உதட்டின் ஒளியால் உலகம் முழுவதும் சிவப்பாக ஆக்கப்பட்டனவோ, அவ்வுதடு உங்களுக்கு மிகுந்த செல்வத்தை உண்டாகச் செய்யட்டும்.

(10)

अत्यर्थ राजते या वदनशशधरादुद्गलच्चारुवाणी –
पीयूषाम्भः प्रवाहप्रसरपरिलसत्फेनबिन्द्वावलीव ।
देयात्सा दन्तपङ्क्तिश्चिरमिह दनुदायाददौवारिकस्य
द्युत्या दीप्तेन्दुकुन्दच्छविरमलतरप्रोन्नताग्रा मुदं वः ॥

அத்யர்தம் ராஜதே யா வதனசசதராதுத்கலச்சாரு
வாணீ
பீயூஷாம்பஃ ப்ரவாஹப்ரஸர பரிலஸத்பேன
பிந்த்வாவலீவ ।
தேயாத்ஸா தந்தபங்க்திஸ்சிரமிஹ தனுதாயாத
தௌவாரிகஸ்ய
த்யுத்யா தீப்தேந்து குந்தச்சவிரமலதர
ப்ரோந்நதாக்ரா முதம் வஃ॥

சூர்யனின் பிரகாசத்தால் மலர்ச்சிபெற்ற சந்திரன், குந்த புஷ்பம் ஆகியவைபோல் மிளிர்கின்ற நீண்ட நுணியுடைய பரமேச்வரனின் பற்கள் வரிசை உங்களுக்கு நீண்டகாலம் சந்தோத்தையளிக்கட்டும். அந்த தந்தவரிசை, சந்திரனையொத்த முகத்தினின்று தோன்றும் அழகிய பேச்சின் அம்ருதப்பெருக்கில் உள்ள நுரைத்துளிகள் போல் வெகுவாக விளங்கிக்கொண்டிருக்குமே!

(11)

न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृन्निभघनसमयोदघुष्टमेघौघघोषं
स्फूर्जद्वार्ध्युत्थितोरुध्वनितमपि परब्रह्मभूतो गभीरः ।
सुव्यक्तोऽव्यक्तमूर्तेः प्रकटितकरणः प्राणनाथस्य सत्याः
प्रीत्या वः संविदध्यात्फलविकलमलं जन्म नादः स नादः ॥

ந்யக்குர்வந்நுர்வராப்ருந்நிபகனஸமயோத் -
குஷ்டமேகௌக கோஷம்
ஸ்பூர்ஜத்வார்த்யுத்திதோகுத்வனிதமபி
பரப்ரஹ்மபூதோ கபீரஃ।
ஸுவ்யக்தோவ்யக்தமூர்தேஃப்ரகடிதகரணஃப்ராணநாதஸ்ய
ஸத்யாஃ
ப்ரீத்யாவஃ ஸம்விதத்யாத் பலவிகல மலம் ஜன்ம
நாத:ஸ நாதஃ ॥

ஸதீதேவியின் ப்ராணநாதரான பரமேச்வரனின் தெளிவாகத் தோன்றும் அந்த கண்டநாதம் உங்களுக்கு அன்புடன் பிறவி இல்லாமல் செய்யட்டும். அந்தநாதம், கம்பீரமாயும் பரப்ரஹ்மமாயும் ஆனது மட்டுமல்ல மலைபோன்ற மேகங்களின் மழைக்கால இடி முழக்கத்தையும், பொங்கியெழும் கடலின் சீற்றத்வனியையும் ஒன்றுமில்லையெனச் செய்வதுமாகும்.

(12)

भासा यस्य त्रिलोकी लसति परिलसत्फेनबिन्दूर्णवान्त -
र्व्यामग्नेवातिगौरस्तुलितसुरसरिद्वारिपूरप्रसारः ।
पीनात्मा दन्तभाभिर्भृशमहहहकारातिभीमः सदेष्टां
पुष्टां तुष्टिं कृषीष्ट स्फुटमिह भवतामट्टहासोऽष्टमूर्तेः ॥

பாஸா யஸ்யத்ரிலோகீ லஸதி பரிலஸத்பேன
பிந்த்வர்ணவாந்தஃ
வ்யாமக்னேவாதிகௌரஸ்துலித
ஸுரஸரித் வாரிபூரப்ரஸாரஃ।
பீனாத்மா தந்தபாபிர்ப்ருச மஹஹஹகாராதி பீம்ஃ
ஸதேஷ்டாம்
புஷ்டாம் துஷ்டிம் க்ருஷீஷ்டஸ்புட மிஹ பவதா
மட்டஹாஸோ஽ஷ்டமூர்த்தேஃ॥

அஷ்ட மூர்த்தியான பாமேச்வரனின் அட்டஹாஸம் உங்களுக்கு எப்பொழுதும் விரும்பத்தக்கதான மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை செய்யட்டும். அந்த அட்டஹாஸம் பற்களின் பிரகாசத்தால் பருத்தும், அஹஹஹ என்று பயங்கர ஒலியுடன் கூடியதுமாகும். ஆகாசகங்கையின் பிரவாஹப்பெருக்கே போன்று மிக வெண்மையானது, நுரையுடன் கூடிய சமுத்ரத்தினுள் மூழ்கியது போல் வெண்மையானது. அதன் பிரகாசத்தால்தான் மூவுலகும் விளங்குகிறது.

(13)

सद्योजाताख्यमाप्यं यदु विमलमुदग्वर्ति यद्वामदेवं
नाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत्।
यद्बालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशानसंज्ञं
यद्दिव्यं तानि शम्भोर्भवदभिलषितं पञ्च दद्युर्मुखानि ॥

ஸத்யோஜாதாக்ய மாப்யம் யது விமல முதக்வர்த்தி
யத்வாமதேவம்
நாம்நா ஹேம்னாஸத்ருக்ஷம் ஜலதநிபமகோ
ராஹ்வயம் த்க்ஷிணம்யத்।
யத்பாலார்க்கப்ரபம் தத்புருஷநிகதிதம்
பூர்வமீசானஸம்ஜ்ஞம்
யத்திவ்யம் தாநி சம்போர்பவதபிலஷிதம்
பஞ்ச தத்யுர்முகானி॥

தண்ணீர்மயமான ஸத்யோஜாத மென்ற முகம் ஒன்று, தங்கத்தையொத்த வாமதேவமென்ற முகம் ஒன்று, தென் பாகத்தில் மேகத்தையொத்த அகோரம் என்ற முகம் ஒன்று, இளம் சூர்யனையொத்த தத்புருஷமுகம் ஒன்று, கிழக்கு திசையில் திவ்யமான ஈசான முகம் ஒன்று, இப்படியான சிவனின் ஐந்து முகங்கள் உங்கள் விருப்பத்தை கொடுப்பவையாகட்டும்.

(14)

आत्मप्रेम्णा भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं सांवनन्या
मष्या तिस्रः सुनीलाञ्जननिभगलरेखाः समाभान्ति यस्याम्।
आकल्पानल्पमासा भृशरुचिरतरा कम्बुकल्पाम्बिकायाः
पत्युः साऽत्यन्तमन्तर्विलसतु सततं मन्थरा कन्धरा वः ॥

ஆத்மப்ரோம்ணா பவான்யா ஸ்வயமிவ ரசிதா ஸாதரம்
ஸாம்வனன்யா
மஷ்யா திஸ்ரஃ ஸுநீலாஞ்ஜன நிபகரரேகாஃ
ஸமாபாந்தி யஸ்யாம் ।

ஆகல்பாநல்ப பாஸா ப்ருசருசிரதரா கம்பு
கல்பாஃம்பிகாயாஃ
பத்யுஃ ஸாத்யந்த மந்தர்விலஸது ஸததம் மந்தரா
கந்தரா வஃ ॥

அம்பிகையின் மணாளனான சிவனின் சங்கு போன்ற சற்று மேடுபள்ளமான அந்த அழகிய கழுத்து உங்கள் உள்ளங்களில் எப்பொழுதும் விளங்கட்டும். அந்த கழுத்தில் அம்பிகை தானே மிக ஆதரவுடன் நேர்த்தியான மஷிகொண்டு தனது அன்பின் அடையாளமாக இட்ட மூன்று நீல மையொத்த ஆல கால விஷ ரேகைகள் விளங்குகின்றன.

(15)

वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते
सोत्थानां प्रार्थयन् यः स्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम्।
प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रतिपदममृतत्वे स्थितः कालशत्रोः
कालं कुर्वन् गलं वो हृदयमलमयं क्षालयेत् कालकूटः ॥

வக்த்ரேந்தோர்தந்த லக்ஷ்ம்யாஃசிரமதரமஹாகௌஸ்து
பஸ்யாப்யுபாந்தே
ஸோத்தானாம் ப்ரார்த்தயன்யஃ ஸ்திதிமசலபுவே
வரரயந்த்யை நிவேசம்।
ப்ராயுங்க்தேவாசிஷேயஃ ப்ரபதமம்ருதத்வே ஸ்திதஃ
காலசத்ரோஃ
காலம் குர்வன் கலம் வோ ஹ்ருதய மயமலம்
க்ஷாலயேத் காலகூடஃ॥

முகசந்திரனுக்கும், தந்தலஷ்மிக்கும், உதடு ஆகிய கௌஸ்து பத்திற்கும் இப்படி சகோதரர்களுக்கு அருகில் தனக்கு இருக்கையை வேண்டுகிற அந்தகாலகூடம், உள்ளே புகாதிருத் தலை வேண்டிய பார்வதீக்கு ஆசிர்வதித்ததோடு முழுவதும் அம்ருத நிலையிலேயே இருந்து கொண்டு, காலசத்ருவான பரமேச்வரனின் கழுத்தை கருமையாக்கி கொண்டிருக்கறதாய் உங்கள் ஹ்ருதய மலத்தை சுத்தம் செய்யட்டும்.

(16)

प्रौढप्रेमाकुलाया दृढतरपरिरम्भेषु पर्वेन्दुमुख्याः
पार्वत्याश्चारुचामीकरवलयपदैरङ्कितं कान्तिशालि ।
रङ्गन्नागाङ्गदाढ्यं सततमविहितं कर्म निर्मूलयेत्त –
द्दोर्मूलं निर्मलं यद्धृदि दुरितमपास्यार्जितं धूर्जटेर्वः ॥

ப்ரௌட ப்ரேமாகுலாயா த்ருடதர பரிரம்பேஷு பர்வேந்து முக்யாః
பார்வத்யா ஸ்சாரு சாமீகர வலய பதை ரங்கிதம் காந்தி சாலி।
ரங்தந்நாகாங்கதாட்யம் ஸதத மவிஹிதம் கா்ம நிர்மூலயேத்தத்
தோர்மூலம் நிர்மலம் யத்துருதி ஹ்ரித மபாஸ்யாஜிதம் தூர்ஜடோ்வ: ॥

பரமேச்வரனின் நிர்மலமான அம்ஃகுள் உங்களுடைய ஹ்ருத யத்தில் தேக்கிய தா்ம சாஸ்திரத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட கா்மாவை அறவே ஒழிக்கட்டும். அந்த அம்ஃகுள் தவழும் நாகாங்கதம் கொண்டதாய் மிக அழகானதாகவும், ப்ரேமைததும்பிய பார் வதியை இருகத்தழுவும்பொழுது அவளது அழகிய தங்க வளைகளின் சுவடு பதிந்தும் காணப்படுமே.

(17)

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः
क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासङ्क्रमाकारदीर्घाः ।
तिर्यग्विष्कम्भभूतास्त्रिभुवनवसतेर्भिन्नदैत्येभदेहा
बाहा वस्ता हरस्य द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥

கண்டாச்லேஷார்த்த மாப்தா திவ இவ கமிதுঃ
ஸ்வர்கஸிந்தோঃ பிரவாஹா:
க்ராந்த்யைஸம்ஸாரஸிந்தோঃ ஸ்படிகணிமஹா
ஸங்க்ரமாகார தீர்காঃ
திர்யக்விஷ்கம்பபூதாঃத்ரிபுவனவஸதேர்பின்னதைத்
யேபதேஹாঃ
பாஹா வஸ்தா ஹரஸ்ய த்ருத மிஹ நிவஹா
நம்ஹஸாம் ஸ்ம்ஹரந்து

பரமேச்வரனின் அந்தகைகள் சீக்ரமே உங்கள் பாபக் கூட்டத்தை அழிக்கட்டும். அவை கஜாசுரனை அழித்தவை, மூமுவுலகிலும் வசிக்கிற த்ரிவிக்ரமனின் குறுக்குக்கிடைதாழ் பாளோ என்றமைந்தவை. மேலும் தனது மணாளனை இறுகத் தழுவ வேண்டி ஆகாயத்திலிருந்து வந்த ஆகாச கங்கையின் பிரவாஹம்தானோ அவை! அல்லது ஸம்ஸாரக்கடலை எட்டிப் பிடிக்க ஸ்படிக மணியினாலான பெருவழிபோன்று நீண்டிருக் கின்றனவோ?

(18)

वक्षो दक्षद्विषोऽलं स्मरभरविनमद्दक्षजाक्षीणवक्षो –
जान्तर्निक्षिप्तशुम्भन्मलयजमिलितोद्भासि भस्मोक्षितं यत् ।
क्षिप्रं तद्रूक्षचक्षुःश्रुतिगणफणरत्नौघभाभीक्ष्णशोभं
युष्माकं शश्वदेनः स्फटिकमणिशिलामण्डलाभं क्षिणोतु ॥

வக்ஷோதக்ஷத்விஷோऽலம் ஸ்மரபரவிநமத் தக்ஷ
ஜாக்ஷீணவக்ஷோ
ஜாந்தர்நிக்ஷிப்த சும்பன் மலயஜமிலிதோத்பாஸி
பஸ்மோக்ஷிதம்யத்।
ஷிப்ரம்தத் ரூக்ஷசக்ஷுঃஶ்ருதிகணபண
ரத்னௌகபாபீக்ஷ்ணசோபம்
யுஷ்மாகம் சச்வதேனঃ ஸ்படிக மணிசிலா
மண்டலாபம் க்ஷிணோது।

ஸ்படிகமணியினாலான கல்தரை போன்ற பரமேச்சுவரனின் மார்பு உங்களது பாபத்தை தொலைக்கட்டும். அந்த மார்பு கொடிய நாகங்களின் படத்தில் உள்ள ரத்ன பிரமையால் விளங்குவதும் காதல் வயப்பட்ட தாக்ஷாயணீயின் மார்பகத்தில் பூசிய சந்தனக்கலவையாலும், விபூதியாலும் மிளிர்வதுமாகும்.

(19)

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च –
न्नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवरयुते कालशत्रोर्विशाले ।
युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः
शेतां शीतांशुगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥

முக்தா முக்தே விசித்ராகுல வலிலஹரீ
ஜாலசாலின்யவாஞ்ச
ந்நாப்யாவர்த்தே விலோலத் புஜகவரயுதே
காலசத்ரோர்விசாலே।
யுஷ்மச்சித்த த்ரிதாமா ப்ரதி நவருசிரேமந்திரே
காந்திலக்ஷ்ம்யாஃ
சேதாம் சீதாம்சு கௌரே சிரதர முதரக்ஷீரஸிந்தௌ
ஸலீலம் ॥

காலசத்ருவான பரமேச்வரனின் புத்தம் புதிய அழகு லஷ்மியின் ஆலயமாயிருப்பதும், சந்திரன்போன்று வெண்மையானது மான வயிறு என்ற பாற்கடலில் உங்கள் மனதாகிய விஷ்ணு ஒய்யாரமாக சயனிக்கட்டும். அந்தவயிறு முத்துக்கள் உடையதாயும், விசித்ரமாக கொந்தளிக்கும் த்ரிவலி என்ற அலைகளுடயதாயும், குறுக்கான நாபி என்ற சுழலையுடையதாயும், தவழும்நாகங்களையுடையதாயும் விசாலமானதாயும் இருக்கும்.

(20)

वैयाघ्री यत्र कृत्तिः स्फुरति हिमगिरेर्विस्तृतोपत्यकान्तः
सान्द्रावश्यायमिश्रा परित इव वृता नीलजीमूतमाला ।
आबद्धाहीन्द्रकाञ्चीगुणमतिपृथुलं शैलजाक्रीडभूमि –
स्तद्वो निःश्रेयसे स्याज्जघनमतिघनं बालशीतांशुमौलेः ॥

வையாக்ரீ யத்ரக்ருத்திஃ ஸ்புரதி
ஹிமகிரேர்விஸ்த்ருதோபத்யகாந்தஃ
ஸாந்த்ராவச்யாய மிச்ரா பரித இவ வ்ருதா நீலஜீமூத்
மாலா।
ஆபத்தாஹீந்த்ர காஞ்சீகுணமதிப்ருதுலம்
சைலஜாக்ரீடபூமிஃ
தத்வோநிஃச்ரேயஸே ஸ்யா ஜ்ஜகன மதிகனம்
பாலசீதாம்சு மௌலேஃ ॥

நாகத்தலைவனாகிய கடிசூத்ரம்கட்டியதும், மிகப் பெரிய பார்வதீயின் விளையாடுமிடமாயுமிருக்கிற சந்தரப்பிறை யணிந்த பரமேச்வரனின் கனமான பிருஷ்ட பாகம் உங்களுக்கு மங்களங்களை பயப்பதாக இருக்கட்டும். அந்த பிருஷ்டபாகம், ஹிமயமலையின் விசாலமான தாழ்வரையில் பனி மண்டிய மேகக் கூட்டம் சூழ்ந்திருப்பது போல் புலித்தோல் சூழ்ந்ததாக உள்ளது.

(21)

पुष्टावष्टम्भभूतौ पृथुतरजघनस्यापि नित्यं त्रिलोक्याः
सम्यग्वृत्तौ सुरेन्द्रद्विरदवरकरोदारकान्तिं दधानौ ।
सारावूरू पुरारेः प्रसभमरिघटाघस्मरौ भस्मशुभ्रौ
भक्तैरत्यार्द्रचित्तैरधिकमवनतौ वाञ्छितं वो विधत्ताम् ॥

புஷ்டாவஷ்டம்பபூதௌ ப்ருதுதர
ஜகநஸ்யாபிநித்யம்த்ரிலேக்யாஃ
ஸம்யக்வ்ருத்தௌ ஸுரேந்த்ரத்விரத வரகரோ
தாரகாந்திம் ததானௌ।
ஸாராவூரு புராரேஃப்ரஸப மரிகடா கஸ்மரௌ
பஸ்மசுப்ரௌ
பக்தை ரத்யார்த்ரசித்தை ரதிகமவநதௌ
வாஞ்சிம்வோ விதத்தாம்॥

புராரியானபரமச்வரனின் ஸாரமான அந்த தொடைகள் உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றட்டும். அந்ததொடைகள் இளகிய மனதுடைய பக்தர்களால் வணங்கப்பட்டும், விபூதி யினால் வெண்நிறமுடயதாயும், சத்ருக்களின் கூட்டத்தை விழுங்குபவையாகவும், நன்குஅமைந்தவையாயும், ஐராவத யானயின் துதிக்கையொத்தவையாயும், பெரியப்ருஷ்டாபாகத் திற்கும் மூவுலகுக்குமே திரண்ட தூண்போன்று அமைந்தவை யாயும் இருக்கும்.

(22)

आनन्दायेन्दुकान्तोपलरचितसमुद्गायिते ये मुनीनां
चित्तादर्शं निधातुं विदधति चरणे ताण्डवाकुञ्चनानि।
काञ्चीभोगीन्द्रमूर्ध्नां प्रतिमुहुरुपधानायमाने क्षणं ते
कान्ते स्तामन्तकारेः द्युतिविजितसुधाभानुनी जानुनी वः ॥

ஆனந்தாயேந்துகாந்தோபல ரசிதஸ முக்தாயிதே யே முனீனாம்
சித்தாதர்சம் நிதாதும் விதததி சரணே தாண்டவாகுஞ்சநாதி।
காஞ்சீபோகீந்த்ரமூர்த்நாம் ப்ரதிமுஹுருபதாநாயமானே க்ஷணம் தே
காந்தே ஸ்தாம்ந்தகாரேர்த்யுதிவிஜிதஸுதா பாநுநீ ஜானுநீ வஃ॥

அந்திகாரியான பரமேச்வரனின் ஒளியால் சந்திரனையும் விஞ்சிய முழம்கால்கள் உங்களுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்ப தாக ஆகட்டும். அவை, சந்தரகாந்தக் கல்லால் சமைத்த குடலை போன்று இருக்கும். முனிவர்களின் மனதிற்கேற்ப தாண் டவத்தை கால்க்ள அபிநயிக்கும் பொழுது, கடிசூத்ரமாக அமைந்த நாகங்கள் தலைக்கும் ஒருகணம் தலையணையாகவும் இருக்கும்.

(23)

मञ्जीरीभूतभोगिप्रवरगणफणामण्डलान्तर्नितान्त –
व्यादीर्घानर्घरत्नद्युतिकिसलयिते स्तूयमाने द्युसद्भिः ।
बिभ्रत्यौ विभ्रमं वः स्फटिकमणिबृहद्दण्डवद्भासिते ये
जङ्घे शङ्खेन्दुशुभ्रे भृशमिह भवतां मानसे शूलपाणेः ॥

மஞ்ஜீரீபூதபோகிப்ரவரக பணா
மண்டலாந்தர்நிதாந்த-
வ்யாதீர்கானர்க்க ரத்னத்யுதி கிஸலயிதே
ஸ்தூயமானே த்யுஸத்பி:।
பிப்ரத்யௌ விப்ரமம் வஃஸ்படிக மணிப்ருஹத்
தண்டவத்பாஸிதேயே
ஜங்கே சங்கேந்து சுப்ரே ப்ருசமிஹபவதாம்மாகஸே
சூலபாணே: ॥

சூலபாணியான பரமேச்வரனின் கணுக்கால்கள் உங்கள் மனதில் விளங்கட்டும், அவை சங்கு, சந்திரன் ஆகியோரைப் போல் வெண்மையாயும். ஸ்படிகமணியால் ஆனபெரும் தண்டலம் போல் விளங்குபவையாயும் இருக்கும். மேலும், காற்சதங்கையாய் அமைந்த நாகங்களின் படவளையத்தினுள் விலையுயர்ந்த ரத்னங்களின் காந்தித்துளிராய் தேவலோகத் தவரால் போற்றிப் பேசப்படுபவையாயும் இருக்கும்.

(24)

अस्तोकस्तोमशस्त्रैरपचितिममलां भूरिभावोपहारैः
कुर्वद्भिः सर्वदोच्चैः सततमभिवृतौ ब्रह्मविद्देवलाद्यैः ।
सम्यक्सम्पूज्यमानाविह हृदि सरसीवानिशं युष्मदीये
शर्वस्य क्रीडतां तौ प्रपदवरबृहत्कच्छपावच्छभासौ ॥

அஸ்தோகஸ்தோமசஸ்த்ரை ரபசிதிமமாலாம்
பூரிபாவோபஹாரைঃ
குர்வத்பிঃஸர்வதோச்சைঃஸததமபிவ்ருதெளப்ரஹ்மவித்
தேவலாத்யைঃ।
ஸம்யக்ஸம்பூஜ்யமானாவிஹ ஹ்ருதி ஸரஸீவாநிசம்
யுஷ்மதீயே
சர்வஸ்ய க்ரீடதாம் தெள ப்ரபத வரப்ருஹத்
கச்சபாவச்ச பாஸள ॥

நன்கு போற்றிப் பூஜிக்கப்படுகின்ற தூய காந்தி படைத்த சிவனின் புறங்கால்களாகிய பெரும் ஆமைகள் உங்கள் மனதில் தடாகத்தில் போல் கேளிக்கை செய்யட்டும். அவை ஸ்தோம சஸ்திரங்களாலும், பலவித உபஹாரங்களாலும் வெகுவாக பூஜிக்கின்றப்ரஹ்மவித்தான தேவவர் முதலிய முனிவர்களால் சூழப்பட்டிருப்பவ.

(25)

याः स्वस्यैकांशपातादतिबहलगलद्रक्तवक्त्रं प्रणुन्न –
प्राणं प्राक्रोशयन् प्राङ् निजमचलवरं चालयन्तं दशास्यम्।
पादाङ्गुल्यो दिशन्तु द्रुतमयुगदृशः कल्मषप्लोषकल्याः
कल्याणं फुल्लमाल्यप्रकरविलसिता वः प्रणद्धाहिवल्लयः ॥

யாঃஸ்வஸ்யைகாம்சபாதாததிபஹல கலத்ரக்த வக்தரம்
ப்ரணுன
ப்ராணம் ப்ராக்ரோசயன் ப்ராங் நிஜ மசலவரம்
சாலயந்தம் தசாஸ்யம்।
பாதாங்குல்யோ திசந்து த்ருதமயுகத்ருசঃ
கல்மஷப்லோஷகல்யாঃ
கல்யாணம் புல்லமால்யப்ரகர விலஸிதாঃ வঃ
ப்ரணத்தாஹி வல்யঃ।

முக்கண்ணனான பரமேச்வரனின் கால்விரல்கள் உங்களுக்கு மங்களத்தை உண்டாக்கட்டும், அவை பாபத்தைப் போக்குவதில் திறன்படைத்தவை, மலர்ந்தபுஷ்பங்கள் தூவப்பட்டவை, சர்பங்கள் சுற்றப்பட்டவையும் கூட. அவை, முன்னொரு சமயம் கைலாசமலையை தூக்கிய ராவணனை ஒரு பகுதியே

அழுந்த படிந்ததால் (விரல்கள்) வெகுவாக ரத்தம் கசிந்த முகத்தையுடையவனாகவும், உயிர்போகும் தருவாயில் நின்றவனாயும் இருந்த அவனை கதறவைத்தனவே!

(26)

प्रह्वप्राचीनबर्हिः प्रमुखसुरवरप्रस्फुरन्मौलिसक्त –
ज्यायोरत्नोत्करोच्चैरविरतममला भूरिनीराजिता या ।
प्रोदग्राग्रा प्रदेयात्ततिरिव रुचिरा तारकाणां नितान्तं
नीलग्रीवस्य पादाम्बुरुहविलसिता सा नखाली सुखं वः ॥

ப்ரஹ்வப்ராசீனபர்ஹிःப்ரமுகஸுரவரப் பரஸ்புரன்
மௌலிஸக்த
ஜ்யாயோ ரத்னோத்கரோஸ்ரை ரவிரத மமலா
பூரிநீராஜீதா யா।
ப்ரோதக்ராக்ரா ப்ரதேயாத் ததிரிவ ருசிரா தாரகாணாம்
நிதாந்தம்
நீலக்ரீவஸ்ய பாதாம்புருஹவிலஸிதா ஸா
நகாலீ ஸுகம்வः॥

நீலகண்டனான சிவபெருமானடய திருவடித் தாமரையில் விளங்கும் அந்த நகக்கூட்டம் உங்களுக்கு சுகத்தை கொடுக்கட்டும். அது நேர்சிரான நுணியையுடயது. நக்ஷத்திரக்கூட்டம் போல்மிகவும் அழகானது. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வணங்கும்பொழுது அவரது கிரீடத்திலுள்ள மாணிக்கங்களின் காந்தி கரைசல்களால் ஆரதி செய்யப்பட்டதுமாகும்.

(27)

सत्याः सत्याननेन्दावपि सविधगते ये विकासं दधाते
स्वान्ते स्वां ते लभन्ते श्रियमिह सरसीवामरा ये दधानाः ।
लोलं लोलम्बकानां कुलमिव सुधियां सेवते ये सदा स्तां
भूत्यै भूत्यैणपाणेर्विमलतररुचस्ते पदाम्भोरुहे वः ॥

ஸத்யா: ஸத்யா நநேந்தா வபி ஸவிதகதே யே விகாஸம்
ததாதே
ஸ்வாந்தே ஸ்வாம் தே லபந்தே ஸ்ரீ யமிஹ
ஸரஸீவாமரா யே ததாநா: ।
லோலம் லோலம்பகானாம் குலமிவஸுகூதியாம்ஸேவதே
யே ஸதா ஸ்தாம்
பூத்யை பூத்யைண பாணேர்விமலதரருசஸ்தே
பதாம்போருஹேவ: ॥

கையில் மான் ஏந்திய வரும், விபூதியால் வெண்நிறமான வருமான பரமேச்வரனின் அந்த திருவடிததாமரைகள் உங்களது ஐச்வர்யத்தை பயப்பனவாக ஆகட்டும். அவை ஸதீதேவியின் உண்மையான முகச்சந்திரன் அருகில் இருந்தும் கூட மலர்ச்சி யடைகின்றன. அந்த திருவடித்தாமரைகளை குளத்தில் போல் மனதிற்கொள்வதால் தேவர்கள் தங்களது நிகர அழகைப் பெறு கின்றனர். தேன் வண்டுகளின் கூட்டம் போல நல்லோர் கூட்டமும் எப்பொழுதும் அவற்றை சேவிக்கின்றனரோ!

(28)

येषां रागादिदोषाक्षतमपि यतयो यान्ति मुक्तिं प्रसादात्
ये वा नम्रात्ममूर्तिद्युसदृषिपरिषन्मूर्ध्नि शेषायमाणाः ।
श्रीकण्ठस्यारुणोद्यच्चरणसरसिजप्रोत्थितास्ते भवाख्यात्
पारावाराच्चिरं वो दुरितहतिकृतस्तारयेयुः परागाः ॥

யேஷாம் ராகாதிதோஷா க்ஷதமபி யதயோ
யாந்திமுக்திம் ப்ரஸாதாத்
யேவாநம்ராத்மமூர்த்தி த்யுஸத்ருஷி பரிஷன்
மூர்த்னி சேஷாயமாணா: ।
ஸ்ரீகண்டஸ்யாருணோத்யச்சரண
ஸரஸிஜப்ரோத்திதாஸ்தேபவாக்யாத்
பாராவாராச்சிரம் வோ துரிதஹதி
க்ருதஸ்தாரயேயு:பராகா: ॥

ஸ்ரீகண்ட பரமேச்வரனின் சிவந்த, மலர்ந்த திருவடித் தாமரையிலிருந்து கிளம்பிய பொடிகள் உங்களது பாபங்களை யழித்து ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து கடத்தேற வைக்க வேண்டும், அந்த பொடிகளின் அருளால் சன்யாசிகள் ராகம் முதலிய குற்றம் நீங்கிய அறிவையுடையதாயிருக்கும்படி மோக்ஷததைப் பெறு கிறார்கள். மேலும் அந்தபொடிகள், வணங்கிய தேவர்கள், ரிஷிகள் ஆகியோரது தலையில் பிரஸாத்மாகக் கருதப்பட்டன.

(29)

भूम्ना यस्यास्तसीम्ना भुवनमनुसृतं यत्परं धाम धाम्नां
साम्नामाम्नायतत्वं यदपि च परमं यद्गुणातीतमाद्यम् ।
यच्चांहोहन्निरीहं गहनमिति मुहुः प्राहुरुच्चैर्महान्तो
माहेशं तन्महो मे महितमहरहर्मोहरोहं निहन्तु ॥

பூம்னா யஸ்யாஸ்தஸீம்னா புவன மனுஸ்ருதம் பத்பரம்
தாம தாம்னாம்
ஸாம்னாமாம்னாய தத்வம் யதபி ச பரமம்
யத்குணாதீதமாத்யம் ।
யச்சாம்ஹோஹந்நிரீஹம் கஹனமிதி முஹு:ப்ராஹு
ருச்சைர்மஹாந்தஃ
மாஹேசம் தன்மஹோ மே மஹித மஹரஹர்மோஹ
ரோஹம் நிஹந்து॥

மகேசனின் பெருமைக்குரிய அந்த ஒளி எனது அன்றாட மயக்கவளர்ச்சியை குலைக்கட்டும். அந்த ஒளியின் அளவுகடந்த பெருமையினால் புவனம் முழுவதும் தாங்கப்பட்டது. அதுவே பெரும் பதவிக்கொல்லாம் பெரும் பதவி. ஸாமங்களின் வேதத்வமும் அதுவே. முடிவானதும் குணம் நீங்கிய முதலும் அதுவே. அது பாபத்தைப்போக்குவது மட்டுமல்ல. ஆழ்ந்த வைராக்யமும் ஆகும் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

சிவனின் கேசம் முதல்பாதம்வரை வர்ணிக்கும்
ஸ்தோத்ரம் முடிவுறுகிறது.